

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 507

гр. Враца, 26.10.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ана Б. Ангелова-Методиева

при участието на секретаря Мария К. Ценова
в присъствието на прокурора Л. Вл. В.
като разгледа докладваното от Ана Б. Ангелова-Методиева Частно
наказателно дело № 20221400200560 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 437, ал. 2 НПК и е образувано по молба от М. Ц. М., изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Затвора - Враца, с искане да бъде освободен условно предсрочно от неизтърпяната част от наложеното му наказание лишаване от свобода. В молбата се навеждат доводи, че молителят е придобил право на УПО.

Към молбата са приложени писмени доказателства – становище от Началника на Затвора - Враца, доклад за оценка на риска от рецидив и вреди по чл. 155 ЗИНЗС, план на присъдата, личното затворническо досие на осъдения.

В съдебно заседание, осъденият участва чрез видеоконферентна връзка, като поддържа молбата и прави искане да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание.

Адв. Г. П., служебен защитник на осъденото лице, в съдебно заседание поддържа молбата на М.. Сочи, че л.св. е изтърпял повече от изискуемия минимум, предвиден в закона и е налице първата предпоставка, предвидена от закона за условно-предсрочно освобождаване. Според адв. П., видно от събраните доказателства по делото подзащитния ѝ се стреми да спазва установения ред и дисциплина в затвора, не влиза в конфликти с останалите лишени от свобода, участва в трудови и образователни мероприятия по собствена инициатива. Смята, че това се все доказателства, че представляваното от нея лице се е поправило и превъзпитало, т.е. налице е и втората предпоставка, предвидена от закона поради което смята, че няма пречка молбата му да бъде уважена. В този смисъл моли съда да постанови съдебния си акт.

С. М. - инспектор "Режимна дейност" към Затвора – Враца, изразява становище за

неоснователност на молбата с доводи, че осъдения е изтърпял законно определения минимум, който в конкретния случай е 1/2 от наложеното му наказание. Оценката на риска от вреди е със средни стойности, от рецидив е с високи. По отношение на лишения от свобода М. е наложено едно дисциплинарно наказание - писмено предупреждение, съгласно заповед от 29.08.2022 г., а именно за притежание на неразрешена вещ. Изпълнението на плана на присъдата се осъществява с регулярни консултативни срещи и индивидуална работа с лишения от свобода. Отношението му към плана на присъдата е формално, дейностите не се изпълняват в пълен обем. Заложените в плана на присъдата цели все още не са постигнати. По отношение на извършеното правонарушение поема в известна степен отговорност, но омаловажава извършеното и не осъзнава факторите, допринесли за това му криминално поведение. Не приема присъдата и правния процес за справедливи, действията си оправдава с негативно влияние на приятелско обкръжение, търсенето на силни усещания и склонност към рисково поведение. Необходимо е корекционната работа с него да продължи в условията на затвора за трайна положителна промяна и постигане целите на чл.36 НК.

Участващият в съдебното производство прокурор от ОП Враца дава становище за неоснователност на молбата и прави искане за оставянето ѝ без уважение. Поддържа, че съобразно с доказателствата по делото и най-вече с компетентното становище на затворническата администрация към Затвора - Враца следва да се отбележи, че макар у л. св. да е налице известен прогрес в поведението си към настоящия момент, не може да се направи категоричен извод, че той демонстрира достатъчно критично поведение към проявите си до този момент, поради което се счита, че същия не дава достатъчно доказателства за своето поправяне. Становището на ОП – Враца е че не са налице предпоставките визирани в чл.439а НПК за условно-предсрочно освобождаване, поради което моли съда да постанови определение, с което да остави молбата му за освобождаване от неизтърпяната част на наказанието "лишаване от свобода" без уважение.

Окръжният съд, след като изслуша страните в процеса и провери представените по делото писмени доказателства, намира молбата за процесуално допустима, но неоснователна по следните съображения:

С определение от 04.05.2022г. постановено по НОХД №96/2022г. по описа на Районен съд – Лом, състав на съда е одобрил споразумение за прекратяване на наказателното производство, като на М. Ц. М. за извършено от него престъпление по чл.343б, ал.1 НК му е наложено наказание "лишаване от свобода" за срок от 7/седем/ месеца, при "строг" режим на изтърпяване.

Осъденият е започнал да търпи наложеното му наказание на 23.05.2022г., и до момента фактически е изтърпял 5 месеца и 3 дни. От работа му се зачитат 3 дни или

общо изтърпяно до момента наказание е в размер на 5 месеца и 6 дни.

Остатъкът към настоящия момент е 1 месеца и 24 дни.

При тези данни е видно, че осъдения фактически е изтърпял повече от 1/2 от определеното му наказание, каквото е изискването на разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 1 НК.

Приложените към делото доклад за оценка на риска от рецидив и вреди и индивидуален план за изпълнение на присъдата на осъдения сочат, че първоначалната оценка на риска от рецидив е била с високи стойности 81 точки.

В профила на криминогенни нужди с дефицитните стойности са посочени зоните: "Криминално минало" – користен правонарушител, който има история на бягство от охраняема среда; "Отношение към правонарушението" – налице са утвърдени криминални нагласи и склонност към несъобразяване със законоустановените правила; "Взаимоотношения" – израства в неблагоприятна семейна среда при посредственост на грижите, отчетен и период, в който осъдения е отглеждан в институционална среда; "Начин на живот и обкръжение" – от ранна детска възраст е вграден в криминогенна среда; "Умения за мислене" – не е последователен в действията си, не осъзнава проблемите и живее ден за ден.

Рискът от вреди за обществото е отчетен в средни стойности. Рискът от извършване на бягство е висок, обусловен от извършено от М. престъпление по чл.297 НК при предходен престой в пенитенциарно заведение.Рискът от суицид и самоувреждане е нисък. Рискът от вреди за служителите на затворническата администрация и за другите лишени от свобода е със средни стойности.

Като цели в плана на присъдата са били заложи включване в организирани от затворническата администрация мероприятия за осмисляне на свободното му време и провеждане на лични срещи, целящи преосмисляне на последиците от престъпното поведение.

За престоя си в затвора е отчетено, че л.св.М. има извършени нарушения на установения в пенитенциарното заведение ред, като е наказан със Заповед №2415/29.08.2022г. с "писмено предупреждение". Не е награждаван, поради липсата на положителни прояви през наблюдавания период.

Пенитенциарната администрация не е омаловажила постигнатите положителни резултати, а именно че л.св. М. е преминал успешно в организираната в ЗОЗТ образователна програма "Компютърна текстообработка" за периода от 01.09.2022г. до 29.09.2022г., както и специализирана групова работа "Умения за мислене" за периода от 19.09.2022г. до 29.09.2022г.

Отчетено е, че л.св. М. към затворническата администрация се държи уважително и се стреми да спазва изискванията им, по отношение на другите лишени от свобода

контактува изборително и не проявява дискриминационно отношение. Пасивен е към организираните в затворническото общежитие спортни и културно-масови мероприятия.

От така установеното от фактическа страна се налагат следните правни изводи: За да се допусне УПО съгласно разпоредбата на чл. 70, ал. 1 НК, е необходимо кумулативно да са налице две предпоставки: осъденият да е изтърпял фактически в настоящия случай не по-малко от 1/2 от наказанието си и да е дал достатъчно доказателства за своето поправяне.

По отношение на л. св. М. първата предпоставка формално е налице.

Не е налице обаче втората предпоставка за УПО по чл. 70, ал. 1, т. 1 НК – достатъчно доказателства за поправянето на осъдения. Съгласно чл. 439а НПК доказателства за поправянето са всички обстоятелства, които сочат за положителна промяна на осъдения по време на изтърпяване на наказанието. Както е видно, преценката дали има поправяне на осъдения следва да се формира от поведението му по време на цялостния му престой в пенитенциарното заведение, въз основа на всички събрани по делото доказателства и от посочената разпоредба, без съдът да е обвързан от мнението на затворническата администрация.

За периода на изтърпяване на наказанието осъденият не е дал категорични доказателства за своето поправяне. След като не е критичен към престъпното си поведение, не осъзнава в необходимата степен наличните си проблеми и не полага достатъчно усилия за преодоляването им, не може да се приеме, че той е трайно позитивно променена личност. Напротив, отчетените дефицити в нагласите и мисленето, наложеното дисциплинарно наказание говорят, че при него съществува риск от бъдещо противоправно поведение. С оглед на всичко това съдът намира, че по отношение на л. св. следва да продължи процесът на поправително въздействие в условията на пенитенциарното заведение до края на наказанието, за да има шанс при предстоящото напускане на затвора той да започне социално приемлив и законосъобразен начин на живот.

В тази насока и като се вземе предвид, че инспекторите, които осъществяват социалната дейност и възпитателната работа в местата за лишаване от свобода имат най-пряко наблюдение върху осъдените лица, съдът не намира основание да не възприеме мотивираното становище на затворническата администрация, че процесът на поправяне при лишения от свобода М. не е завършен към момента.

Следва да се отбележи, че законодателят ясно е посочил, че УПО от изтърпяване остатъка от наказание "лишаване от свобода" може да бъде постановено по отношение на осъден, който е дал доказателства за своето поправяне и същевременно е изтърпял съответно половината от наложеното му наказание "лишаване от свобода". Не случайно на първо място в разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от НК законодателят като

условие за постановяване на УПО е посочил необходимостта осъденият да е дал доказателства за своето поправяне, след което е поставил като изискване изтърпяването на съответната част от наказанието "лишаване от свобода".

Имайки предвид горното, от всички данни по делото може да се направи единственият извод, че е налице само една от двете законови предпоставки за условно предсрочно освобождаване, а именно тази по чл. 70, ал. 1, т. 1 НК - изтърпяване на не по-малко от 1/2 от наложеното наказание. Не е налице обаче втората предпоставка, тъй като с поведението си осъденото лице не е дало достатъчно убедителни доказателства за своето трайно поправяне и превъзпитание. Необходимо продължаване на поправителното въздействие спрямо молителя, за пълното постигане целите на наложеното наказание, дефинирани в чл.36 от НК, поради което и следва да бъде постановен отказ на молбата на осъдения за условно предсрочно освобождаване от неизтърпяната част от наложеното му наказание.

При горните съображения и на основание чл. 440 НПК, вр. чл. 70, ал. 1 НК, Врачанският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения М. Ц. М., роден на *** в гр. Лом, област Монтана, с адрес гр.***, понастоящем в Затвора - Враца, българин, български гражданин, осъждан, ЕГН *****, да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на неизтърпяната част от наказанието "лишаване от свобода", с остатък 1/един/ месец и 24/двадесет и четири/ дни.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в 7-дневен срок от днес.

Препис от определението след влизане в сила да се изпрати на Затвора гр. Враца.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____